

מגד ירחחים

220

חשוון תשע"ח

עלון חודשי להנחלת משנתו ומורשתו של מרן הראי"ה קוק זצ"ל

על משנת הראי"ה

השאיפה הנצחית שיבנה בית-המקדש במהרה בימינו, מוכרחת היא להתבלט ביושר לב ובאמונה רבה

בקביעות ובלא הפסקה וחולשה אגרות הראי"ה ד' אקכו.

לבנות ברוחו בכל יום את בית המקדש, שממנו ישאב כוחות רוחניים גדולים ומגוונים. כיצד עושים זאת? הרב ממשיך ומלמד אותנו: "תעודה זו מתכוננת בפועל ע"י סדר היום של הקרבנות הנאמרות לפני התפלה: פרשת הכיור, התמיד, הקטורת. זורעים הם את הגודל האלקי שבבית הגדול והקדוש במעמקי הנשמה, קרוב למידת השיגוב שהייתה לכל יחיד בעת היות האומה חיה, ומקדשה בתוכה על אדמתה" (שם). אמירת הקרבנות לפני התפילה מחברת למקדש ומאפשרת בניית בית מקדש רוחני.

בנוסף לאמירת הקרבנות, הרב עודד את לימוד הלכות המקדש ויזם הקמת ישיבה שתעסוק בנושאים אלו: "הדרישה לעשות, סדר קדשים, למקצוע מובהק, ובייחוד לכל יחידי הסגולה שבת"ח שביני הכוהנים והלוויים, הייתה תמיד בקרב ישראל, בצורה תדירית צנועה, ועכשיו היא צריכה להרחיב את גבולותיה, ולהשמיע את קולה בהכרה יותר בולטת" (אגרות הראי"ה שם על הקמת ישיבת "תורת כוהנים").

כינונו של בית המקדש הוא השאיפה העליונה שאת יסודותיה הניחו האבות שעליהם אנו לומדים בספר בראשית: "כל הנחלים של מורשת אבות וקדושתם... הולכים אל התכלית היותר עליונה ויותר כללית, הוא בית המקדש, מקום האורה, "מציון מכלל יופי אלקים הופיע", שם תזרח שמש הקדושה על הצדק הפרטי בתכלית המעלה, אשר ידיעת איש את כל נגעי לבבו ובא אלה לפני מזבחך, עד התכלית הרמה היותר נשגבה, "למען דעת כל עמי הארץ כי ד' הוא האלקים" (עין א"ה שם).

בית המקדש יגלה את הצדק הפרטי של כל אחד ואחד מישראל, שיבוא להתוודות על עוונותיו ויביא קרבנות לכפר על חטאיו, ומהלך זה יתרחב על כלל העולם שיכיר במלכות ה' ויכוון את תפילותיו אל המקדש.

הקמת המקדש תאפשר כ"שכל העמים, יכירו את אמיתות זכויותינו על מקום המקדש. וידעו כולם ויכירו שהחזון של הנביאים שנאמר על המקום הקדוש הזה "כי ביתי בית תפלה יקרא לכל העמים" יתקיים רק כשיהיה הבית הגדול והקדוש הזה, שם על מכוננו, בידי בעליו הראשונים, שהם בעליו הנצחיים, שהוא עם ישראל, עם ה' מעולם, הוא ולא אחר" (אגרות הראי"ה שם).

בתקופה זו בה זכינו לכינון מלכות ישראל אחרי שנים רבות של גלות, שומה עלינו לפעול בעולם כולו להכרה בחשיבותו של המקדש שיביא בבניינו מזור לכל מכאובינו ומכאובי העולם כולו.

הרב בניהו ברונר

ראש בית מדרש במכללה האקדמית צפת

בחגי תשרי אנו חשים את חסרונו הגדול של בית המקדש, עבודת הכהן הגדול ביום הכיפורים בבית המקדש, שעמדה במרכזו של היום הקדוש והנורא. העליה לרגל בחג הסוכות, הקרבת שבעים הפרים כנגד שבעים אומות העולם ועוד קרבנות רבים שעולי הרגל הביאו למקדש, שמחת בית השואבה מידי לילה, ניסוך המים על גבי המזבח.

השאיפה לבנין המקדש צריכה להיות קבועה בתוכנו כל ימות השנה, לא רק בימי החגים ובימי הצום על החורבן אלא מידי יום ביומו, ושאיפה זו כדברי הרב "מוכרחת היא להתבלט", הנושא צריך להיות במרכז השיח הלאומי שלנו.

בחודש מרחשוון סיים שלמה המלך לבנות את בית המקדש הראשון: "וּבִשְׁנֵי הָאֶחָת עֶשְׂרֵה בְּיָרַח בּוֹל הוּא הַחֹדֶשׁ הַשְּׁמִינִי כָּלָה הַבֵּית לְכָל דְּבָרָיו וְלְכָל (משפטו) מְשַׁפְּטָיו וּבִנְהוּ שְׁבַע שָׁנִים" (מלכים א' ו' ל"ח). המדרש מסביר מדוע החודש נקרא "בול": "מהו בירח בול? בירח מבול חסר מ' כנגד ארבעים יום, שאע"פ שנשבע הקדוש ברוך הוא 'כי מי נח זאת לי' אעפ"כ מ' יום בכל שנה היו אותם הימים עושים רושם בעולם עד שעמד שלמה ובנה את בית המקדש ופסקו אותם מ' יום, לפיכך כתיב חסר מ' כנגד ארבעים יום שפסקו" (ילקוט שמעוני מלכים א' רמז קפד). בית המקדש מונע אסונות טבע כדוגמת המבול שהחל לרדת ב"ז במרחשוון, עד בניינו של המקדש היו ארבעים ימי גשם עזים, ומאז שנבנה המקדש פסקו אותם גשמים עזים.

בית המקדש הוא המקום בו מתחברים שמים וארץ, הוא המקום שיאחד את כל בני האדם בעבודת ה' וממנו תצא האמת שתנצח את הדעות המוטעות המצויות כיום בעולם: "בית המקדש... זאת מנוחתי עדי עד", ו"בית תפילה לכל העמים". הר העומד בראש הרים גלוי ומפולש לכל באי עולם לעבוד את ד' אלקי ישראל שכם אחד. רק המרכז היותר רם, היותר עמוק והיותר קבוע ונצחי, בכל טהרתו ועז קדושתו, הוא רק הוא יש בכוחו לנצח את כל הדעות הרעות, הנחשבות לעומת אור שמשו הגדול כשחקי עבים קלי ערך שמהרה יכלו" (עין א"ה ברכות ב' רס"ו).

מעבר לתפקידו האוניברסלי של בית המקדש הוא מהווה את המרכז הרוחני הלאומי של האומה ומשפיע על כל פרט באומה: "בית המקדש בתור המרכז הרוחני של האומה ומקור החיים הרוחניים של כל יחיד ממנה, מצד החיזיון המורגש המרהיב עין ביופיו ומנשא את הרעיון בעזוז איומו צריך הוא להבנות ברוח בכל יום אצל כל יחיד מישראל, כדי להשאיב את נפשו במלא חייה בתוכיות האומה במצבה השלם. אז ישוּבו להיחיד כוחותיו הנפשיים הרעננים, שחיי האמונה וחום ההרגש ואורו פורחים בהם בפרחי חמד של שלל צבעים נחמדים למאוד" (שמונה קבצים א' קמ"ד). הרב מחדש בפסקה זו אתגר גבוה, כל יחיד מישראל צריך

הצהרת בלפור - אתחלתא דגאולה

ד"ר אריה מורגנשטרן

התשובה האמיתית החבויה בנפש האומה עתידה להתחזק ולהתגלות בסופו של התהליך.

הרביעי: במלחמת העולם הראשונה ובסילוקה מארץ ישראל של האימפריה העות'מאנית המוסלמית, שהיתה אבן הנגף להמשך תהליך "שיבת ציון" ובעיקר בהצהרת בלפור המכיר בזכותו של העם היהודי להקים בית לאומי בארץ ישראל, ראה הרב קוק גילוי מובהק נוסף של ההשגחה האלוקית, בבחינת "אורו של משיח" - שליחות אלוקית למען עם ישראל כפי שהוטלה בימי הבית השני על כורש מלך פרס. וכך כותב הרב לרוטשילד לאחר קבלתו את ההצהרה: "ממלכת בריטניה הגדולה והנאורה... משמים נפל עליה הגורל, להיות הראשונה בעבודת הקודש הזאת של בנין גוי קדוש על אדמת הקודש" (אגרות, ג, עמ' קל).

חמישי: בנוסף לכל ראה הרב קוק את הגעתו מאונס מארץ ישראל לשוויץ בעת מלחמת העולם הראשונה, ואחר כך את הגעתו ללונדון לזירת ההתרחשות ההיסטורית בה ניתנה הצהרת בלפור ומעורבותו האישית בקידומה, שליחות מן השמים.

כידוע נתקלה ההצהרה בהתנגדות חוגים שונים בקרב יהודי בריטניה. מהם חוגי המתבוללים שחששו כי מתן הצהרה לטובת שיבת היהודים לציון תמנע מהם השתלבות ושוויון זכויות בחברה הבריטית, ומהם חוגים חרדיים אנטי ציוניים שחששו מגורלו של בית לאומי יהודי שיופקד בידיהם של ה"כופרים הציונים" הממהרים גם לדחוק את הקץ בניגוד ל"שלושת השבועות". לנוכח התדהמה שבה הוכו מנהיגי הציונות כאשר התברר להם היקף ההתנגדות להצהרה המתוכננת בקרב המנהיגות היהודית בכללותה ובעיקר זו שסביב השר היהודי אדווין מונטגיו, החליט הרב קוק להתעמת הן עם מנהיגי הצבור והן עם ההנהגה החרדית.

בחודש סיוון תרע"ז פירסם הרב כרוז בכל בתי הכנסת בבריטניה, שנכתב בידיש ושכותרתו היתה: "גילוי דעת על דבר הבגידה הלאומית".

ארץ ישראל, כתב הרב, נגזלה מאתנו ואת גולתנו אנחנו תובעים להחזיר לנו בשלמות בלא פשרות. על אומות העולם שהרסוה, לאפשר לנו עתה לכווננה. ואולם המצב הנוכחי תמוה: בעוד שההיסטוריה מגלה את יד האלקים החפץ להשיב את עמו לציון, נמצאים אנשים בעלי לבבות ערלים שיש להם את החוצפה לפורר את השלמות והאחדות היהודית. ללא השבת עם ישראל למקומו הטבעי, הראשוני, הם מעמידים בסכנה את כל תיקון העולם כולו. במילים אחרות, התמיכה במהלך הציוני, לפי הרב קוק, היא ההופכת את מלחמת העולם הראשונה לבעלת משמעות חיובית. אם המלחמה תשיב את הצדק ההיסטורי על כנו, סיים הרב קוק, וישיבו לנו את ארצנו ויסייעו לנו לכוון את עצמאותנו אז תסור חרפת העולם מהחברה האנושית.

בתגובה לכרוז הגיעו אל העיתונות הבריטית מכתבי מחאה רבים על הבוגדנות של המנהיגות היהודית בבריטניה. הכותבים קראו תיגר על הפרדה שעושים מנהיגי היהדות המקומית בין הדת והלאומיות היהודית. הם דרשו להכיר בעם היהודי כלאום לכל דבר ולהחזיר לו את זכויותיו הלאומיות.

הרב קוק, כפי שגם בנו הרב צבי יהודה הדגיש פעמים

ההיסטוריונית הנודעת ברברה טוכמן בספרה: "התנ"ך והחרב", פורשת בהרחבה את הקשרים המורכבים של בריטניה עם ארץ ישראל בתחומים המדיניים, פוליטיים, גיאוגרפיים, תרבותיים ודתיים. בניגוד להיסטוריונים אחרים מייחסת ברברה טוכמן חשיבות מכרעת להשפעת התנ"ך והאמונה הדתית ב"שיבת ציון", על החלטתם של המנהיגים הבריטים בתקופת מלחמת העולם הראשונה להעניק לעם היהודי בית לאומי בארץ ישראל.

לדעתה במהלך המערכה נגד התורכים, ניצבה בריטניה בפני הכבוש המסובך ביותר בכל דברי ימי הקיסרות הבריטית. לאור חשיבותה האסטרטגית של ארץ ישראל לקיסרות הבריטית יכולה היתה בריטניה לקחת את הארץ לעצמה בלי לתת את הדעת על בעליה הקדמונים. אולם, עוד בטרם ניכנס גנרל אלנבי לירושלים הכריזה בריטניה, במחווה משונה, כי הארץ תוחזר לבעליה ההיסטוריים שיחדשו את ביתם הלאומי. בכך קיבלה עליה בריטניה התחייבות בלתי חוזרת כלפי העם היהודי והניחה את הבסיס מבחינה בינלאומית להקמתה של מדינה יהודית בארץ ישראל לאחר הפסקה של כאלפיים שנה, מאורע שאין דומה לו בהיסטוריה האנושית.

ואמנם, הצהרת בלפור היתה אירוע מכונן מבחינה משיחית גם בתפיסת עולמו של הרא"ה קוק. ההצהרה הדרמטית ונצחונה הצבאי של בריטניה במזרח התיכון שיחררו את ארץ ישראל משלטון מוסלמי קנאי, מדכא ואכזר שעמד לכלות את היישוב היהודי, לגדוע את התקווה להמשך תהליך "שיבת ציון" ולהביא קץ לרעיון הציוני ותחיית האומה בארצה.

להצהרת בלפור התווספו כמה אירועים היסטוריים אחרים שקדמו לה ושנתפסו אף הם על ידי הרב קוק כבעלי משמעות משיחית אוניברסלית שיש להכיר בהם את טביעת ידה של ההשגחה האלוהית.

הראשון שבהם: גידול דרמטי במספר העולים היהודיים לירושלים במחצית הראשונה של המאה התשע עשרה, בניין בתי כנסת חדשים וגדולים בניגוד לחוקי האיסלאם והרחבת ההתיישבות היהודית מחוץ לחומות העיר העתיקה. כל אלה תוך חמישים שנה בהם הפכו יהודי ירושלים ממיעוט נרדף לרוב בקרב תושבי העיר. זאת, למורת רוחם הגלויה של השלטונות העות'מאניים ותושביה המוסלמיים של העיר.

השני: הפריחה המחודשת של אדמת ארץ ישראל בידי המתיישבים היהודים במושבות החקלאיות החדשות שנסודו בתקופת העלייה הראשונה ועוד קודם לכן בפתח-תקוה וראש-פינה שהוקמו בידי יוצאי "היישוב הישן". פריחה זו של אדמת ארץ ישראל, נתפסה על ידי הרב קוק כהתגשמות דברי חז"ל על ראשית תהליך ה"קץ המגולה".

השלישי: בהקמת התנועה הציונית הוא ראה מימוש הזיקה בין הפוליטי והתיאולוגי, בין ההיסטורי לבין האלוהי. אמנם היו בתנועה הציונית שני כוחות סותרים - האחד שמבקש לקיים את עם ישראל ולחזור ולבנות מחדש את ביתו הלאומי בארץ ישראל, והאחר שמבקש לערוך שינויים דרמטיים באורחות חייו של העם, אולם גם בשני הכוחות הסותרים האלה גילה הרב קוק מהלך דיאלקטי אלוקי המעיד כי בעמקי נשמתה חותרת האומה הישראלית לחזור אל התורה ואל אלוקיה, וכי בקשת

בינו לבין עצמו ברעיונות שהעלה בעבר באשר להקמת המוסדות הרוחניים שתכנן לצד המוסדות המדיניים והפוליטיים של הבית היהודי שבדרך.

הוא גילה כי המנהיגות הציונית מתכחשת לרעיונותיו להקים הנהגה רוחנית רבנית ליישוב היהודי בארץ ישראל, וכי כל מעייניה נתונים אך ורק לנושאים הפוליטיים הדחופים שעמדו על הפרק. נחשפה בפניו באותם ימים גם עצמתם הפוליטית של מנהיגי החוגים הליברליים והרדיקליים ביישוב היהודי ובתנועה הציונית שראו ביהדות המסורתית ובמוסדות התורה של ה"יישוב הישן", כמי שעתידיים להבטל מן העולם. במקביל הוא ראה בחרדה את המשך ההתנגדות של חוגי החרדים בארץ ובעולם למימוש הצהרת בלפור, למרות שחלק מהם התייחסו להצהרת בלפור כאל אישור לביטולן של שלוש השבועות.

מבחינה היסטורית הצהרת בלפור היוותה את הבסיס להמשך ההחלטות הבינלאומיות באשר לעתידה היהודי של ארץ ישראל. הוועידה הבינלאומית בסן רמו, שהתקיימה בחודש אפריל 1920 ובהם השתתפו נציגי המעצמות המנצחות במלחמה החליטה לכלול בטופס המנדט על ארץ ישראל את הצהרת בלפור מה-2 לנובמבר 1917, ולהטיל על בריטניה את האחריות למימוש ההצהרה בדבר הקמת בית לאומי יהודי בארץ ישראל. ההצהרה נכללה פעם נוספת בסעיף 22 של החלטות חבר הלאומים שהתכנס בשנת 1922 ובהן נקבע כי ממשלת המנדט הבריטי על ארץ ישראל תהיה אחראית ליצירת תנאים פוליטיים וכלכליים ואחרים אשר יבטיחו את הקמתו של הבית הלאומי היהודי בארץ ישראל.

למרות התכחשותן של ממשלות בריטניה השונות מרוח ונוסח הצהרת בלפור וההחלטות הבינלאומיות שבאו בעקבותיה, אין ספק כי מבחינה היסטורית ארוכת טווח מהווה הצהרת בלפור את המצע המדיני עליו הוקמה מדינת ישראל בשנת 1948 ומרכיב מרכזי בתהליכי התחייה של עם ישראל: המשך הליך "שיבת ציון", יישוב ארץ ישראל, והקמת ריבונות יהודית בארץ ישראל, שהיא כהגדרת הרב קוק "כסא השם בעולם".

רבות, התגייס מיוזמתו למערכה כנגד החוגים המעכבים והכופרים בתחיית האומה, פנה בדרשות ובכרוזים בהם עורר את יהודי בריטניה לתמיכה בשרים הבריטיים שביקשו להענות לדרישות המדיניות של ההנהגה הציונית. ואמנם שמו של הרב קוק הוזכר בפרלמנט הבריטי כמייצג המוסמך של ההתפיסה הרבנית היהודית, בניגוד לרבנים החרדים שאף הם כמו חוגי המתבוללים היהודים ביקשו לטרפד את מתן ההצהרה. וכך כותב הרב קוק על מעורבותו בפרשה:

"צדקה עשה [אלקים] עם אסיר תקווה מלא מרורות מהמית צער העולם והאומה הנאדרה בקדש, שהביאני למדינה זו, מקום הריכוז לראשית הצעדים אשר לאור הישע, ונודה לשמו על חסדיו הנאמנים, ונקווה כי מהרה יגלו אורים רבים ונהדרים וראו כל אפסי ארץ את מעשה השם הגדול" (שם עמ' קלא). הרב קוק חזר בדרשותיו על האמירה כי לא בא להודות לממלכה הבריטית על הצהרת בלפור כי אם לברך אותה על שהאלוקים בחר בה על מנת לממש באמצעותה את הבטחות נביאי ישראל על שיבת ציון.

וכך סיכם הרב קוק ביום "ט שבט תרע"ח (1918) בהיותו בגלות לונדון, את האירועים ההיסטוריים בהם גם נטל חלק אישי:

"כן אתחלתא דגאולה ודאי הולכת ומופיעה לעינינו, אמנם לא מהיום התחילה הופעה זו, רק מאז התחיל הקץ המגולה להתגלות מעת אשר הרי ישראל החלו לעשות ענפים ולשאת פרי לעם ישראל אשר קרבו לבוא, התחילה אתחלתא זו... כי יד השם הנוהגת כל מסיבות דורים תפליא פלאותיה להביא את ההתחלה הזאת למעלה יותר רוממה, והפלא הזה קם... ללא על ידי מעשה ידי אדם ותחבולותיו, כי אם על ידי מפלאות תמים דעים, בעל מלחמות ומצמיח ישועות, ודאי קול דודי דופק... כשיתחזק רוח העם בקרבו על ידי שיבתו אל ארצו וממלכתו, יתחילו סגולותיו העתיקות לצאת לאור עולם, ורוח הנבואה בהוד האלוקי שלה יצא ממחבואו... ובמשך איזה תקופה... תהיה תנועה דתית מהפכנית לצאת מכוחן של ישראל לטהר ולצרף את כל סיגי האליליות והחומרנות הגסה" (אגרות הראיה, כרך שלישי, אגרת תתעא).

חודשים מעטים אחרי הצהרת בלפור חזר הרב קוק לדון

יכירו וידעו כל יושבי תבל

כוחה של ראייה למרחקים

בשנת תרע"ה (1915 למניינם) כשמרן הראי"ה שהה בסנט גאלן שבשווייץ והמלחמה הייתה במלוא עוצמתה, הרב היה מוטרד מאד ממעמדה של ארץ ישראל כארצו של העם היהודי. את הגיגיו הוא פורש במכתבו לפרופ' שמואל צבי מרגליות (אגרות הראי"ה ב' עמ' שיט-שכ) בזו הלשון:

---נתעוררתי לקחת דברים עם כבוד הדרתו...
אולי עת לדבר הגיעה, שנהיה מוכנים בע"ה ביום הרת עולם ורוזני ארץ ישבו לאספה על דבר אורחות השלום באירופה ואסיה, וביניהם יפקד גורל ארץ הקודש. היתכן להיות שלא נכין מצדנו אנשים יודעי עת ומשפט עמים, שיעלו על השולחן הגבוה אז את שאלתנו הגדולה ויחוסנו לארץ הקודש...? והדעה הישרה נותנת שאין אנו רשאים לעזוב כל מאורע גדול מבלי להשתמש בו לטובת עם ד' המפוזר והעלוב... את החידולן מלהשתמש בשעת הכושר... הנני חושב לעוון פלילי, ככל בטול מצוה חמורה וככל התרשלות של הצלת נפשות, שהדין נוהג גם ביחידים וכפול ומכופל בדין צבור.

מחשבותיו לא נתנו לו מנוח ובהיותו בלונדון, בה כיהן כרבה של קהילת "מחזיקי הדת", חש כי יד ד' היא שהביאה אותו ללונדון בתקופה כה גורלית לעם ישראל. תחושה זו היא שגרמה למעורבותו הרבה לצאת בגלוי ולפעול כנגד המתנגדים להצהרת בלפור.

השולחן עליו כתב לורד בלפור את ההצהרה

הצהרת בלפור

ההצהרה בחתימת ידו של ארתור ג'יימס בלפור נמסרה ללורד ליונל וולטר רוטשילד כדי שיעבירה להסתדרות הציונית.

משרד החוץ, 2 לנובמבר 1917

לורד רוטשילד היקר,

לעונג רב לי להעביר לידך בשמה של ממשלת הוד מלכותו, את הצהרת ההזדהות עם השאיפות היהודיות הציוניות כפי שהוגשה לקבינט ואושרה על ידו:

"ממשלת הוד מלכותו רואה בעין יפה הקמת בית לאומי לעם היהודי בארץ ישראל, ותשתדל במיטב מאמציה להקל על השגת מטרה זו, בתנאי ברור שלא ייעשה שום דבר העלול לפגוע בזכויות האזרחיות והדתיות של עדות לא יהודיות בארץ ישראל או בזכויות ובמעמד המדיני של יהודים בכל ארץ אחרת."

אודה לך אם תביא את ההצהרה לידעת ההסתדרות הציונית.

בכבוד רב
ארתור ג'יימס בלפור

דאר היום

(DOAR HAYOM)
עתון יומי סדוניה ספרותי ומסחרי

ירושלים יום ד' אדר תרפ"ג (ני להגדרת בלפור) April 1923 28

יום ה'צום-יום הבשורה

כבר הודענו כי יום השני הוא, הוכיזו פסעים הרבנים ליום צום כללי לכל יהודי ארץ-על-מקרי המדינות שהיו בירושלם בבקר החללו בכל בתי-הכנסת ביות עם דמיון סליחות ותחנונים. כשיעה שלש אחרת היראספו כנתי-הכנסת הראשיים לומר תהלים ולתקוע בשופר, קהל גדול ועצום שבא לשמע את דרשתו של הרב קוק, שלא את כיהנסו נדויל שבתיבת ריחא דרוא דבר עברית ובתרגומה גדולה (ברשות חסות תארי את הסיעות שתינו בירושלם עד הקדש קרוב לסקום מקרשנו. ידוע כי תקינו התרגום בהיב ארתי התנים ספני שמיוב ששחת בתג עלולים לפסעים להשא אבל לא הרי התענית היום כדרי שאר תעניות בזמן, איש מאינו לא הרניש כל ששחה בתג הסכת שיעבר, כי בו שבת משישנג, ולאכל ניסך חנו. בהגלים בואת דרכו רשעים על כבוד האומת בהיכל הקדש, שטבו דמי נקיים, ידאפו בתי כנסת ומסרי-תורה, חללו כבוד נשים, ושלדו את הרכוש, הרבנים נאסרו בכיס. התרגומה. וכרנש עד שכל הקהל סרין בכינות משישנג.

מי אוסי שקין ועלה אחיב על הבישת שאצל איתן הקדש ואמרו: הרב דבר על הקבר הסר, ואני אדבר על העתיד המודיר העובר לפנינו. לפני אביבנה עשר תריס הייתי אני בין אלה שהחיצנו לפני סועעת השלום להרוש את זכות עם ישראל על ארצו, כעת מאושר הנני להיות איש הבשורה, והנני מבגד לכם כי לפני שעה קלהי שלשה סברקים, האחד סנהנינו הנסגאים בסק-ריט, השני סוערים הזוגי בלונדון, והשלישי סתוערה שנסלחה מאי, כלם בנוסה אחרי, כי ביום כד אמריל. והכרות בלפור נכנסה לניף תמה השלום!

אחרי דברים האלה שנאמרו ביגש ובהתלהבות יוצאת מן הכלל, כך מר אוסי שקין ביבת. שהתיינה בשם וסלכות, וכל הקהל הגדול ענה אחריו. אסף בקול, ובסוף-אח-כמים סתוערה שנסגשו, רנעים אחרים, והבקיעו את חלל ביהיב ורחוב הישרים הקיבו. סעיני רבים ולנו דסעוה-ניל סרוב התרגומה, של ששחת.

אחרי המשיך שוב הרב קוק דברים סעודיים על הבשורה הטובה ולכבוד בשורת הגאולה. היום נחשב לנו ליום כבוד. וצריכים אנו לקחול איש לרעיו. על הסייבות והקסמות שגסלו בין הסאלית השונות, כלנו צריכים עכשיו להתאחד יחד לעבוד לטובת האומת ובנין ארצנו.

ברובו אחו בתי מר אוסי שקין רנעים. אמרים ובגנברו את דבריו רעש שוב ביהיב סמחאות כמים סמושכות, וכעכ' הרוח היה סרוסס שאין לחארן באוסר ודברים.

הרב בעעטו החליל לסייר בסופר לתורה, הללית אודה: ח' בכל לבני והסמוק, הסכת ססארי

מגד ירחים

עלון חודשי בהוצאת "בית הרב"
רח' הרב קוק 9 ת.ד. 6275, ירושלים 91062
טל: 02-6232560, פקס: 02-6242908
betharav@zahav.net.il www.moreshet.co.il/beit-harav
ניתן לקרוא את העלון "מגד ירחים" גם באתר: www.yeshiva.org.il
עריכה: שושנה רייך
עיצוב גרפי: ש. יוסטמן